

[Rytter.]

det vil interessere mig under en Udvalgsbehandling at faa det nærmere belyst. Det var det, der oprindeligt gav Anledning til den store Diskussion.

Jeg gaar saa over til at se paa Spørgsmaalet om Kastration. Man har nu indført en Tvangskastration, og det synes jeg ogsaa maa være Konsekvensen af den hidtidige Udvikling paa dette Omraade; man maatte komme dertil i visse Tilfælde. Ministeren har gennemgaaet de Tilfælde, hvor Tvangskastration kan finde Sted; det er dem, der er nævnt i § 4 under a) og b). Under a) er der Tale om Voldtægt eller Forsøg herpaa og under b) om visse andre Forbrydelser. Ministeren var selv rigtig inde paa, at Forbrydelsen Voldtægt ikke kunde foregaa med en Kvinde som Gerningsmand, og at man derfor, for saa vidt angaar denne Forbrydelse, ikke behøvede Bestemmelsen i Stk. 5 om Kvinder. Hvad angaar de andre Forbrydelser, der er nævnt under b), vil det ogsaa meget sjældent være Tilfældet, at en Kvinde er Gerningsmanden. Jeg vilde derfor have foretrukket, at det nævnte Stykke ikke var kommet med, idet jeg synes, det ser mærkeligt ud, at dette Stykke vedrørende Kvinder medtages, naar det saa at sige aldrig kan forekomme, at en Kvinde er Gerningsmand til saadanne Forbrydelser. Og hvor det forekommer, vil jeg gaa ud fra, at man netop vil være meget forsigtig med at anvende Tvang.

Der er et andet Spørgsmaal vedrørende § 4, som er mig noget uklart. Det angaar Straffelovens § 70, hvor der er Tale om Sikkerhedsforvaring. Den højtærede Justitsminister udtalte i Folketinget — det staaer Sp. 4734 —, at denne Foranstaltning i Virkeligheden er langt mere human end lang Tids Frihedsberøvelse, og saadan ser jeg ogsaa paa det. Men paa Sp. 5709 kommer Ministeren igen ind paa Spørgsmaalet og udtaler — saadan forstaar jeg ham —, at netop ved Sikkerhedsforvaring vil Kastration komme til at spille en Rolle; Ministeren mener, at det vil give Anledning til, at Sikkerhedsforvaring forhaabentlig i større Udstrækning bliver anvendt af Domstolene end hidtil. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes, vi maa undersøge i Udvalget, hvis Ministeren ikke straks vil udtale sig derom. Det forekommer mig nemlig, at Konsekvensen af Ministerens Standpunkt maa være, at man vil blive mere forsigtig med Idømmelse af Sikkerhedsforvaring, hvis dette Indgreb knyttes dertil i stor Udstrækning. Men det er jo et Spørgsmaal, vi kan diskutere; vi kommer herved ind paa et meget

omtvistet Spørgsmaal: Spørgsmaalet om Benaadning.

Det er de forskellige Ting, jeg har haft at bemærke til det foreliggende Lovforslag. Jeg synes, det er glædeligt, hvad man kan se af de Tilfælde, der har foreligget; men som det fremgaar af Retslægeraadets Erklæring, har der desværre ikke foreligget et saa stort Materiale, som man kunde have ønsket. Der har kun været 171 Tilfælde fremme, som man kunde studere, hvilket, som det siges i Retslægeraadets Skrivelse, er et meget tyndt Materiale. I Begyndelsen, lige efter at Loven var vedtaget, var man ganske naturligt noget forsigtig med at anvende den, og der er jo kun gaaet saa kort Tid, efter at man i de senere Aar er blevet lidt mindre forsigtig med at anvende den; man har derfor endnu ikke de tilstrækkelige Erfaringer. Det er navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om de unge og Spørgsmaalet om Kastration, at vi først lidt efter lidt kan indvinde vore Erfaringer.

Det Spørgsmaal har været fremme i Folketinget, om man ikke skulde optage en Revisionsbestemmelse i Loven. Den højtærede Minister er imod dette ud fra den Betragtning, at en saadan Revisionsbestemmelse ikke har nogen Betydning. For finder man i Ministeriet, at der er Grund til en Revision, saa kommer man med Forslag derom, saa snart man er klar herover; Ministeriet vil jo være interesseret deri, som man vil være det fra alle Sider, da det drejer sig om en Forsøgslovgivning. Jeg er derfor enig med Ministeren i, at en Revisionsbestemmelse i en Lov af denne Karakter ikke har stor Betydning. Paa den anden Side vil jeg altsaa haabe, at man fra alle Partiers Side vil staa enig om denne Lovgivning, fordi, som jeg før sagde, Følelsesmomentet her spiller en stor Rolle.

H. P. Jensen: Dette Lovforslag om Adgang til Sterilisation og Kastration er jo ikke noget nyt Forslag, men en Videreførelse af den gældende Lovgivning. Sagen er af dybt indgribende Betydning for vort Folk; den har stor økonomisk Betydning og tilsigter at værne Samfundet over for Forbrydelser. Da saavel Lovforslaget som dets Principper har været gennemdrøftet adskillige Gange, skal jeg paa dette Tidspunkt hverken komme ind paa den juridiske eller paa den lægelige Side deraf, men indskrænke mig til i Tilslutning til den Enstemmighed, hvormed det er vedtaget i det andet høje Ting, at anbefale Forslaget til Vedtagelse ogsaa her.